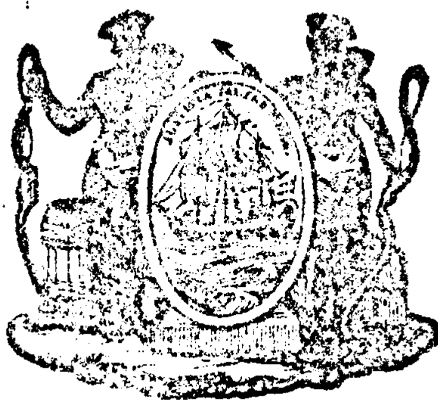
Ao. 1858. Zaturdag

No. 94. 7 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 6 Augustus 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd 2 dezer maand No. 4, is aan de kinderen van Sallij Marie Gomperts genaamd Lucinde Caro, Hendrik Francis, Hugo Leopold en François Hendrik, vergund, om met weglating van een door hen gevoerd wordende familienaam Gomperts, voortaan dien van *CAUPAIN* te voeren, en zich alzoo te noemen:

Lucinde Caro Caupain,
Hendrik Francis Caupain,
Hugo Leopold Caupain, en
François Hendrik Caupain.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 6 Augustus 1858.

Bij Gouvernements-resolutie, dd. 5 dezer maand No. 5, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, in het district *Coronie* benoemd:

a. Tot Raad Hoofdingeland, de Heer Charles Elder;
en *b.* Tot 2den Luitenant bij de gewapende burgermagt de Heer J. van Berenstein, thans Adjudant-Onderofficier.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 6 Augustus 1858.

Alzoo E. S. Kirn van het Gouvernement heeft verzocht, om het Erf gelegen aan de *Keizer Straat*, bekend onder La. D No. 41, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op bedoeld Erf eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements-Secretarie in te dienen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
6 Aug. Van de slavin *Mina*, geboortejaar en moedersnaam onbekend, toebehoorende voor den vrijdom aan S. Lijon.
6 Aug. Van de slavin *Affiba* of *Cornelia*, geboren in 1808, dochter van *Betje*, toebehoorende aan C. L. G., N. A. en A. F. van Amson.
» » Van den slaaf *Adonis*, geboren in 1829, zoon van *America*, toebehoorende aan Plant. *Gaudeloupe*, divisie *beneden Cottica*.
» » Van het slavenkind *Wilhelmina*, geboren in 1852, dochter van *Julianna*, toebehoorende aan J. A. Mertens.
» » Van den slaaf *Eduard*, geboren in 1819, zoon van de vrije *Pamela*, toebehoorende aan R. C. Olivieira.
» » Van de slavin *Bergina*, geboren in 1823, wier moedersnaam onbekend is, en hare kinderen *Jacob*, geboren in 1849, *Leonard*, geboren in 1853, *Alfred Christiaan*, geboren in 1856, en *Karel Hendrik*, geboren in 1858, toebehoorende aan N. Box nom. ux.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 6 Augustus 1858.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Jahacob de Miranda
en
Hermina Semire van Zorgen.

Willem van der Heijden
en
Petronella Maria Charlotte Sacoto Stuger.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Eerste Afkondiging.

[9744] BEHEERDERS der plant. *Lunenburg*, bieden bij inschrijving te koop aan, mits het hoogste bod goedgekeurd wordende:

9 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper van plantage te worden afgehaald, en waarvoor de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen bij het Wees-Departement tot HEEDEN des voormiddags om 10 ure.

Paramaribo, den 7 Augustus 1858.

[9745] Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd, de boedel van Johan Frederik Harfsen, den 1 Augustus 1858.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het voormelde Departement van hunne vorderingen aanteekening te doen en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene als bij art. 14 en 16 voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 6 Augustus 1858.
Bij afwezigheid van den Curator,
C. KAERSENHOUT,
1e. Commies.

Eerste Advertentie.

Berigt aan Zeevarenden.

Overeenkomstig de opdragt, vervat in de Resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dd. 3 Augustus jl. No. 4, wordt ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat ten gevolge van het wegraken der uiterton voor de monding der rivier *Marowijne*, eene verandering in de betonning van dit vaarwater is ontstaan, en deze alsnu bestaat uit *drie zwarte tonnen*, welke men bij het inkomen aan *bakboordszijde* houdt.

De uiterton ligt thans bij gewoon laag water in 11 voeten diepte zachte grond, in de peiling:

Jean Pierre Z 22° W.

op 5° 54′ Noorderbreedte en 53° 59′ lengte West van *Greenwich.*

De 2e ton, welke tegen de *Fransche Bank* geplaatst is, ligt in 16 voeten diepte harden grond met

de *Mana rivier* geheel open Z 57° O.
Jean Pierre Z 15° W.

De 3e. ton in 21 voeten diepte zeer zachten modder met

de *Mana rivier* die zich dan juist zal sluiten Z 68° O.
Jean Pierre Z 16° O.

Van de uiter- naar de 2e. ton is de rigting Z 33° W.,

Van de 2e. naar de 3e. of binnenton Z 43° W.

In het gat volgt de stroom deszelfs beloop; bij de uiterton loopt de vloed om de

Z W en de eb om de N. N. W.

Met nieuwe en volle maan, is het voor de rivier ten 5u 30' hoog water; met doode getijden rijst het water 4 a 5 voet met spring getijden 8 a 9 voeten.

Om de rivier *Marowijne* aan te doen brenge men *Papegaaijenhoek* (*Fransch Guijana*) in het Z Z W, om met dien koers daarop aan te houden. Den wal naderende brengt men de *Zeekoe kreek* even buiten dien hoek, in welk merk men de uiterton zal aanloopen. De grond tot binnen de uiterton zacht zijnde, kan men zonder vrees in den wal sturen.—

Van de uiterton valt de koers Z Z W op de 2e. ton, die men juist in den *Franschen hoek* zal zien; de grond wordt dan hard, doch de diepte neemt dan spoedig toe.

Van de 2e. ton stuurt men Z W op de binnenton,— die men van daar, even buiten den *Hollandschen hoek* ziet,— aan, om vervolgens de rivier in te loopen.

Bij het uitwerken zij men indachtig niet binnen de 2e. ton te komen, dewijl die tegen de *Fransche bank* aanligt welke zeer steil is.

Paramaribo, den 6 Augustus 1858.

De waarn. Havenmeester,

J. VAN LIER.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 6 Augustus* 1858.

Op Dingsdag den 3den dezer, is ten Gouvernements-huize door Z. E. den Heer Gouverneur aan den slaaf *Frans*, in tegenwoordigheid van zijnen meester den Heer G. Duijckinck, uitgereikt geworden, de zilveren medaille en een loffelijk getuigschrift hem door Z. M. den Koning, bij besluit van 19 Maart d. j. No. 54 toegekend, wegens het redden van twee drenkelingen uit de rivier *Suriname* op den 25 April 1857.

Bij hetzelfde besluit is gelijke belooning toegekend geworden aan Joseph Edgehill en Samuel Proverbs, visschers, voor het redden van een matroos bij het vergaan van het Nederl. barkschip *Snelheid*, op de *Cobler's* rotsen, nabij *Barbados*, op den 21 Maart 1857.

Gisteren is de Verjaardag van H. K. H. *Wilhelmina Frederika Alexandrina Anna Louisa*, dochter van Z. K. H Prins *Frederik*, Kroonprinses van Zweden, met gebruikelijk eerbewijs herdacht geworden.

Ary Scheffer.

(Vervolg en Slot van ons vorig No.)

Arij Scheffer verloor in Jannarij 1839 zijne moeder, die hij teder lief had en hoog vereerde. Hij wilde hare dierbare gedachtenis vereeuwigen en vervaardigde voor haar een levensgroot marmer standbeeld. De oude dame ligt in haar rouwgewaad, de beide handen gevouwen op de borst; het gelaat teekent een teder gemoed en een krachtigen geest. Zij was niet dood, zij sliep. Men kan zich niets kalmer en ernstiger voorstellen dan dit beeld, men zou zeggen dat de adem van Michel Angelo door deze doorschijnende aderen zweeft. Wat zou Scheffer een groot beeldhouwer zijn geweest! Toen hij het beeld voltooid had plaatste hij het op een met groen behangen bed in zijn atelier: Een zwaar gordijn verborg het voor ongewijde blikken. Ary vertoonde het slechts aan zijne innigste vrienden, maar dagelijks wanneer hij alleen was, knielde hij bij het beeld zijner moeder en kuste hare fraaije handen. Het beeld zijner moeder heeft hij dikwerf geschilderd; onder anderen ook in eene beroemde schilderij, voorstellende » de H. Monica op het oogenblik dat de moeder van den H. Augustinus met de hand haars zoons in de hare met hem den Hemel aanstaart." Hoe fraai en roerend is het beeld van die moeder, hoe veel geestdrift ligt in haren blik! Toen de Koningin der Franschen dit beeld voor de eerste maal in het atelier van Scheffer zag, riep zij uit: O, ik dank u, Ary, deze schilderij neem ik mede, die behoort mij, zij zal mij niet meer verlaten. En werkelijk zij hangt nog aan het hoofdeinde der legerstede van de Koningin en is een harer vertroostingen in de ballingschap.

Het jaar 1848 vervulde Scheffer met smart maar ook met vertrouwen. Hij betreurde dat Koninklijk gezin door den omwentelingsstorm weggesleept; maar hij beminde de vrijheid en vertrouwde dat die niet kan ten ondergaan. Hij zonderde zich meer dan ooit in zijn atelier af en omgaf zich met al wat hem aan vroegere dagen herinnerde.

Hij vervaardigde vele portretten vooral van hen die hem dierbaar waren of die hij achtte. Daaronder vinden wij die van Beranger, Dupont de l'Eure, den Prins de Joinville, Henri Martin, Ratisbonne, den generaal Cavaignac, Armand Carrel, Lamennais, Villemain, Fr. Listz, Mme. Viardot, enz.

Onder zijne genre stukken munten uit: » een tafreel in den Elsas in 1812; de verdwaalde kinderen, de arme kraamvrouw; het ziekekind enz."

Wij hebben eene schetsteekening van Ary Scheffer gezien uit de Julij dagen in 1830, toen hij als hoofd-officier van de nationale garde, te paard tot herstel der orde te Parijs ijverig mede werkte, doch tevens zijn genie niet verloochende maar te midden der gevaren van het vreeselijke oogenblik het potlood de belangrijkste situatien deed opteekenen, welke hier en daar zijn meesteroog als voor later tijdvak schilderachtig ontdekte.

Vreemd moge het klinken en toch is het eene waarheid dat Scheffer niettegenstaande den verkregen roem, voor tentoonstellingen beducht was. Hij heeft sedert 1846 niets meer geëxposeerd, en op de wereldtentoonstelling van 1855 zag men geen enkel zijner voortbrengselen.

In de maand Junij 1854 bezocht Scheffer andermaal den vaderlandschen bodem en kwam twee malen te Dordrecht. Toen is opgemerkt dat hij nog steeds de gulle, minzame, zedige man was, niet opgeblazen door den laauwerkrans des roems die hem versiert en ofschoon sedert 40 jaren een inwoner der hoofdstad aan de Seine, een echte Hollander in den waren zin des woords. Voorwaar dit getuigt voor den waarlijk grooten man, die behalve het Kruis van het Legioen van Eer, het ridderkruis der Leopolds- en andere vreemde orden droeg, die tijdens de regering van Lodewijk Philips aan diens hof als huisvriend verkeerde en aan de Prinsen en Prinsessen van Orleans onderrigt gaf. Hoezeer deze Vorsten hem genegen waren, kan blijken uit de omstandigheid dat in de eersten brief, dien wijlen de Koningin der Belgen aan hare moeder schreef na de dagen van Febr. 1848, zij ook deze woorden plaatste: Wat zal onze arme Ary diep bedroefd zijn!" Hij was als een lid dezer achtingswaardige familie.

In de lente van dit jaar naar Claremont ontboden, omdat de Koningin Marie Amelie hem wenschte te zien, vervaardigde hij op aanzoek van den Hertog van Aumale het portret dier Koningin. Hij leed reeds aan de kwaal, welke hem zou wegslepen, maar in den kring dezer hem dierbare familie, gevoelde hij zich herleven. Hij ging aan het werk en dit portret eener algemeen geëerbiedigde en bewonderde koningin is welligt het meesterstuk van Scheffer. De koningin zit op een grooten leunstoel, gekleed in den koninginnen rouw. Haar voorhoofd is door eenen zwarten band bedekt; aan wederzijde van dit ernstig en onderworpen gelaat hangen de zwarte lokken blonde en zachte haren. Uit een effen linnen manchette komen de handen der Koningin te voorschijn, zij houdt een gebedenboek op den schoot. Het beeld is levendig en wekt eerbied. Toen het werk voltooid was keerde hij naar Frankrijk terug. Hij beloofde aan de Hertogin de Nemours haar een copie van het beeld te maken, doch de Hertogin en de schilder zelven zijn inmiddels reeds gestorven. Hij keerde tevreden terug doch gevoelde behoefte aan rust. Mevrouw Marjolin, zijne waardige, eenige dochter, had voor dezen zomer te Argenteuil eene buitenplaats gehuurd. Men hoopte dat de rust, de stilte, de zorgen zijner dochter en de liefde van zijn aangenomen zoon — een kind van zijn broeder Arnold — hem gezondheid en kracht zouden wedergeven. Hij wist dat zijne ziekte doodelijk was, doch wilde zijne dochter zijn broeder en zijne vrienden niet bedroeven. Plotseling weêrgalmt de mare, dat de Hertogin van Orleans is overleden. Bij dit vreeselijk berigt, kan niets hem weerhouden. Hij snelt naar Engeland om het hem dierbare gezin te troosten, toen hij van daar terugkeerde, begaf hij zich weder naar Argenteuil. Daar stierf hij plotseling den 16den Junij 1858, ten 11 ure des avonds.

Dit berigt maakte te Parijs een diepen indruk. Iedereen wilde weten wanneer Scheffer begraven zou worden, om hem de laatste eer te bewijzen. Dit had hij voorzien, en daar hij wilde dat zijn dood even eenvoudig was als zijn leven, had hij bepaald dat hij in stilte, zonder eenige praal zou worden bijgezet in het graf zijner moeder, op het kerkhof Montmartre, waar ook zijn vriend Manin, diens dochter en zijn vriend Augustin Thierry rusten.

Mevrouw Ristori was eene der laatste die zich in de genegenheid van Ary Scheffer mogten verheugen. Hij had al hare costumes voor haar geteekend. Hij beminde haar uit herinnering aan Italie, dat hem zoo lief was. Hij heeft het portret van Mw. Ristori als Myrrha, ondernomen. Het is onafgewerkt, maar de kop is voltooid, en hierdoor is Mevrouw Ristori onsterfelijk. Kort voor zijn dood had Ary Scheffer de laatste hand gelegd aan het achtste tafereel uit Göth's Faust. Het laatste werk van Ary Scheffer, zijne laatste denkbeelden vindt men in eene onafgewerkte schilderij, waarin hij » de smarten der

wereld" wilde voorstellen.

Ary Scheffer was mede opzigter en voorzitter der vereeniging van kunstenaars, waaraan hij in 1845 eene jaarlijksche donatie van 200 frs. schonk.

Vatten wij nu te zamen wat er in den levensloop van Ary Scheffer door de omstandigheden des tijds heeft plaats gegrepen, dan vinden wij hem sedert het revolutiejaar zijner geboorte in Holland in eene gedurige omwentelingsperiode: eerst die van 1815; voorts 15 jaren later, toen de Hertog van Orleans de kroon van Frankrijk aanvaardde en den schilder weldra aan zijn huis verbond; eindelijk achttien jaren verder, wanneer hij den voor den Februarij storm in allerijl vlugtenden Lodewijk Philips, gelijk het een edel gemoed betaamt, zijne goudbeurs met den laatsten handdruk van een vriend in den nood, diep geroerd toereikt.

Ary Scheffer's genie is een product van het tijdperk, waarin hij is gerijpt tot die hooge mate van ontwikkeling, welke geheel de beschaafde wereld als eenig en onvergelijkelijk huldigt en waarop de landgenoot met regt trotsch mag zijn.

IJzer Industrie in Belgie.

Om zich een denkbeeld te maken van de uitgebreidheid van die industrie in dat land, deelen wij eenige merkwaardigheden mede van de industriele inrigting te *Seraing*, zijnde de grootste van dat rijk

Seraing is eene stad van ijzer en vuur. Het is niet alleen eene groote fabriek, het is eene verzameling van fabrieken, veel omvangrijker dan de grootste Fransche inrigtingen, als Creuzot, Indret, Decazeville enz. In de verschillende fabrieken, welke dit ontzaggelijke etablissement bevat, zijn omtrent 6000 werklieden bezig, waarbij nog niet eens diegene gerekend worden, welke buiten de werkplaatsen van Cockerill arbeiden.

In Seraing vindt men binnen een kring van eenige kilometers, diameter, steenkoolmijnen, hoogovens, eene gieterij, eene staafijzer- en eene staalfabriek, eene machinenfabriek, eindelijk werkplaatsen tot het winnen van zink en lood en tot bereiding van zinkwit. De volgende aanteekeningen zijn ontleend aan een berigt van de kamer van koophandel te Luik.

Steenkolenmijnen. De gezamenlijke opbrengst dezer mijnen bedroeg, in 1856, 2.493.923 hectoliters. Het aantal werklieden in de mijnen en boven den grond was gemiddeld 1858.

Hoogovens. Zes hoogovens, welke met vijf blaaswerktuigen, te zamen van 415 paardekracht, gedreven worden, bragten 32 millioen Ned. pond gietijzer en ruwijzer voort. Van het laatstgenoemde werden 4 millioen pond in het buitenland, en ruim 4 millioen pond in het binnenland verkocht. De hoogovens verbruikten ongeveer 90 millioen pond erts en hielden ongeveer 1000 arbeiders bezig.

Gieterij. De gieterij heeft 6 koepel- en 2 vlamovens; de twee blaaswerktuigen der eersten hebben te zamen 55 paardekracht. Het totale gewigt der in 1856 geleverde gietwaren bedraagt meer dan 5 millioen pond; bijna 300 arbeiders werden hiervoor gebezigd.

De fabriek van staafijzer en staal hield in dat zelfde jaar bijna 1000 man aan het werk en leverde 11½ millioen pond van verschillende soorten van ijzer en blik, waarvan 2,340,000 pond in Belgie zelf verkocht, daarentegen 4,200,000 pond uitgevoerd werden (voornamelijk rails voor spoorwegen) terwijl het overige in Seraing zelf verwerkt werd. 530,000 pond staal werden vervaardigd waarvan 160.000 in het buitenland en 360,000 in het etablissement werden gebruikt.

De Machinenfabriek heeft in 1856 de volgende werktuigen werden toestellen geleverd: — 35 locomotieven, 30 voor het buitenland, 5 voor Belgie; — 8 scheepsmachines, 6 voor het buitenland, 2 voor Belgie; — 3 stoomhamers, 1 voor het buitenland en 2 voor Belgie; — 3 hydropneumatische toestellen met locomotieven alle voor het buitenland; — 1 machine tot bestrijding van het water voor eene buitenlandsche steenkolenmijn en een stoomzaagmolen, ook voor het buitenland; — een stoomkorenmolen voor Belgie; — al de werktuigen voor eene volledige staafijzerfabriek in het buitenland; — de machines en werktuigen voor eene Belgische reparatie werkplaats; — 44 toestellen tot vervaardiging van werktuigen, 20 voor het buitenland, 24 voor Belgie; — en een aantal verschillende toestellen voor suikerraffinaderijen, papierfabrieken, aardewerkfabrieken enz.

Zink, zinkwit, lood. — De productie van ruw zink bedroeg in 1856 19,582.062 pond, waarvan 15.857,425 pond uit Belgische en 3,724,637 uit pruissische ertsen gewonnen werden — De opbrengst van zinkwit van verschillende soorten in de werkplaats Valentin Coq bedroeg 1,656 675 pond. Het overige zink werd naar Frankrijk afgevoerd.

Verschillende Fransche en buitenlandsche dagbladen, — zoo leest men in den *Moniteur de la Flotte*, — hebben het een en ander medegedeeld nopens het voorgevallene aan boord van de *Regina Coeli*, welk vaartuig in de haven van Nantes onder zeil gegaan, op de westkust van Afrika door de Engelsche pakketboot *Ethiope* te Monrovia is binnengebragt. In deze berigten worden intusschen bijzonderheden vermeld, die van de zaak een alles behalve juist denkbeeld geven. Wij vestigen daarom de aandacht op het volgende, hetwelk ons uit eene zeer geloofwaardige bron is medegedeeld:

De *Regina Coeli* vertrok den 29 Augustus 1857 uit St. Nazaire, onder bevel van den kapitein Simon, die door het gouvernement gemagtigd was tot het vervoer van vrije Afrikaansche landverhuizers, overeenkomstig de keizerlijke besluiten van Februarij en Maart 1852.

Dit vaartuig, na den 4den October de haven te Goree te hebben aangedaan, alwaar de gevolmagtigde der administratie, belast met het toezigt op deze zaak, aan boord werd genomen, is den 29sten daaraanvolgende bij Kaap Monte gearriveerd.

Het hoofd van het plaatselijk bestuur aldaar trachtte kapitein Simon te overreden, dat juist dit gedeelte van de kust verreweg boven ieder ander punt de voorkeur verdiende, tot het bewerkstelligen van het plan der reis; waarop de kapitein, daaraan gehoor gevende, zich met hem naar Monrovia, de hoofdstad der republiek Liberia, begaf.

Hier werd de kapitein door den president dezer republiek, zoodra deze kennis had genomen van de grondslagen waarop de onderneming gevestigd was, dringend aangezocht, om zich tot de uitvoering van zijn plan uitsluitend bij het grondgebied van de republiek te bepalen.

Dit aanbod tot medewerking deed den kapitein terstond een besluit nemen. Ingevolge de bestaande wetsbepalingen betaalde hij den president eene som van 1564 piasters vooruit, ter voldoening der paspoortregten voor 400 aangeworven Afrikanen die men aannam hem binnen den tijd van veertig dagen te leveren.

Deze aanwerving werd zonder eenig bezwaar en met de meeste zorg ten uitvoer gebragt, onder toezigt van de te Liberia gevestigde autoriteiten, in vereeniging met den bovengenoemden gemagtigde der Fransche administratie.

Op de reede van Sugary waren reeds 271 Afrikanen aan boord genomen, waar hun de meest mogelijke vrijheid werd toegestaan, toen er den 9den April, op het oogenblik dat de kapitein met den Franschen gemagtigde zich voor zaken aan wal bevond, een twist ontstond tusschen den scheepskok en een der aangeworvenen, die het regt meende te hebben van op zijne stookplaats zelf zijn eten te koken.

Spoedig waren beiden handgemeen. De kok gaf den ander een stevigen vuistslag, die met een' niet minder onzachten stoot werd beantwoord, terwijl de aangevallen Afrikaan tevens zijne makkers te hulp riep, die dan ook in menigte toeschoten. De kok, geene andere kans ziende om zich tegen zulk eene overmagt te verzetten, greep een mes, waarmede hij zich dwars door den opeengedrongen hoop eenen weg baande, en daarbij drie Afrikanen doodde, waardoor hij gestadig vooruitdringende, eindelijk in staat was het achterdek te bereiken, en daar alle man tot zijn bijstand te wapen te roepen.

Het gevecht werd algemeen. Elf man der equipage, waaronder de tweeden stuurman, lagen al spoedig door de Afrikanen nedergeveld, waarna het moordtooneel met eene algemeene roofpartij werd besloten. De proviand werd leeggeplunderd, de vaten sterke drank werden opengeslagen en geledigd, kortom het was een tooneel van volslagen wanorde.

Kapitein Simon kon aan wal het gerucht hooren en stapte in eene kano, om het in persoon te gaan onderzoeken. Onderweg werd hij evenwel in dat voornemen verhinderd, doordien hij een der matrozen, dien de Afrikanen over boord hadden geworpen, in het voorbijroeijen wilde opnemen, tengevolge waarvan het bootje zonk en men moest dus naar het strand terugkeeren.

Onder medewerking der Liberische autoriteiten wist de kapitein intusschen met den meesten spoed en eene buitengewone kordaatheid middelen in het werk te stellen, om de oproerlingen weder tot hun pligt te brengen; doch door de verraderlijke handelwijze der inlandsche manschappen, die hem ter hulp waren toegevoegd en in het beslissend oogenblik weigerden de *Regina Coeli* aan boord te klampen, was hij tegen wil en dank genoodzaakt, zijn plan te veranderen, en in plaats van een aanval te wagen, om op zijn vaartuig weder aan boord te komen, zich met eene soort van blokkade tevreden te stellen en het schip gestadig in het oog te houden. Zoo stonden de zaken, toen de Engelsche pakketboot *Ethiope* den 17den April, de *Regina Coeli* op sleeptouw nam en te Monrovia opbragt. Naauwelijks lag het schip daar, of de Afrikanen plunderden voor zooveel er nog te plunderen viel, wisten zich ongemerkt uit de voeten te maken en waren weldra naar alle kanten verdwenen, zonder dat de plaatselijke autoriteit zich zelf van de enkelen meester maakte, die door hunne kameraden werden aangewezen als de eenige schuldigen aan den moord der matrozen.

Inmiddels was er van het voorgevallene rapport gedaan aan het Fransch station, waarop, ofschoon eerst den 4den Mei, twee oorlogschepen van daar te Monrovia het anker uitwierpen, namelijk de *Daim*, onder bevel van den luitenant Bouchet-Rivière en de *Renaudin*, die den heer Pointet, chef van het état-major van den stations-kommandant, aan boord had.

Aan de energie en vastberadenheid dezer beide officieren heeft kapt. Simon te danken, dat hij weder in het bezit van zijn vaartuig is gesteld;

zoodat de *Reginn Coeli* uit Monrovia weder kon vertrekken gelijk die bodem dan ook, tot op 75 mijlen van de kust onder bescherming van de *Renaudin*, is uitgezeild.

Overeenkomstig de desbetreffende instructien zijn uit Algerie naar het moederland monsters gezonden van verschillende graansoorten van den oogst van 1858, die in alle opzigten voldoen. De specifieke zwaarte van het koren en de gelijkheid van den korrel valt vooral in het oog.

Mevr. Ida Pfeiffer is in het laatst van Junij van hare reis naar Madagaskar over Londen te Berlijn aangekomen. Zij verkeert in lijdenden toestand en is door eene soort van klimaat koorts aangetast. Vermits hare middelen door de reis en de gevangenschap onder de barbaren eenigzins schijnen uitgeput te zijn, heeft het bestuur van het algemeene ziekenhuis te Berlijn hare opneming en verpleging in dat gesticht tot billijke voorwaarden toegestaan.

De lust tot landverhuizing in Zuid-Duitschland, alsmede langs den Midden-Rijn, is bereids zeer verminderd. Behalve de ongunstige berigten, die van de meeste der vroegere landverhuizers uit Amerika zijn ontvangen, draagt tot deze vermindering ook veel bij, dat ten gevolge van het gebrek aan handen, tegenwoordig in Duitschland de handwerkslieden en boerenknechten bijna het dubbele dagloon van vroeger verdienen.

Mazzini heeft eene nieuwe leening geopend, waarvan de bewijsstukken zich door eene vrij zonderlinge illustratie onderscheiden. Men ziet er namelijk op voorgesteld twee strijdende legers, benevens een kruis met eene doornenkroon, rustende op een kanon en een grafsteen. De pauselijke en eene koningskroon liggen ter aarde geworpen, terwijl men in den achtergrond den koepel der St Pauluskerk ontwaart. Twee witte vrouwenbeelden en een getuigd paard voltooijen deze illustratie. Het fonds zal in handen van Mazzini blijven en uitsluitend strekken ter bevordering der Europesche vrijheid.

Een gewezen gezelschapsjuffer, te Londen woonachtig, welke bij onderscheidene achtingswaardige familien had gewoond, en die haar bestaan vond in het verhuren van kamers, had van die industrie afgezien, om zich met opligten bezig te houden en zich daardoor welligt later te verrijken. Onder het opgeven van een valschen naam, waardoor de narigten gunstig waren, welke men omtrent haar bij een bankier inwon, had zij zich een gemeubeld woonhuis verschaft, terwijl zij zich, door livereibediende en rijtuig, het aanzien van weelde had gegeven. Door allerlei kunstmiddelen won zij het vertrouwen van een juwelier, wien zij voor een bracelet, ter waarde van 320 p st bedroog. Zij verdween toen en vertrok na een paar dagen in een waggon der tweede klasse langs den grooten westelijken spoorweg, toen een heer, die tegenover haar plaats genomen had, haar onder het rijden bij haren waren naam noemde. Zij zag op en dadelijk arresteerde de genoemde persoon, een policie agent, haar en vatte dadelijk haren arm, waarom zich nog de bracelet bevond van den juwelier, bij wien zij voor eene waarde van 2500 had uitgekozen. Toen men de woning doorzocht, waar zij het laatst verblijf had gehouden, vond men onder anderen bankbiljetten, eene mansparuik, een paar valsche bakbaarden en knevels, een ijzeren reispet, en in al hare kleederen zakken van eenen omvang, die de veronderstelling heeft doen ontstaan, dat zij zich ook op winkeldieverij toelegde. Het gelukken van sommige opligterijen had zij vooral te danken aan de omstandigheid, dat zij niet alleen namen aannam van personen, welke bestonden, maar van welke zij alle omstandigheden, betrekkingen en gewoonten kende.

Burgerlijke Stand.

Van den 31 Julij tot den 5 Augustus zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 31 Julij, Brigetta Fitz James, 52 j. Idem, Pieter Josef Peters, kanonnier 2 kl., 2? jaren. Den 1 Augustus, Johan Frederik Harfsen, 30 jaren n. g. verdronken. Idem, Emelius Gerhardus Rudolf Jora, 3 j. 1 week en 2 d. Idem, Jan Baptist Willems 53 jaren. Den 2den, Constantia Amalia Georgtina de Vries, 4 j. en 1 week. Idem, Antje Josephina Purmer, 8 maanden. Idem, Gerhard Zijde, Scheepsjongen aan boord van de Nederl. Brik *Juno*, verdronken. Den 3, Kaatje van Ferrier, 82 j. Den 5, Melcherts Edoard Christiaan Martijn, 2 jaren en 4 m. Idem, Johannes Eduard George Emmen, 1 j. en 9 maanden.

Producten-Handel.

Bij Executie verkocht:

Katoen. Den 6 dezer, van Plant. Perseverance ½ aandeel, 4 balen a 32 cent.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, de Eng. Schooner *Ocean Gem*, kapt. Messenden, van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 5den, de koloniale Schroefboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij. Passagiers: de Heeren S. Mendes Lyon, C. A. Wois, D. Baeza, E. Soesman, S. van Praag, P. D. Kock en Echtgenoot, W. S. Morgan, E. Preeger, W. P. Donker en de minderjarige G. Wois en J. R. Preeger.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Plantage Dordrecht kapt. J. M. Brakke, adres bij J. C. Oosterbaan.

Luitenant Admiraal Tjerk Hiddes, kapt. O. S. Parma, adres bij H. C. Levy. Sluit 15 dezer.

Juno, kapt. Rosberger, adres bij M. M. Curiel. *Sluit 10 dezer.*

Willem Eduard, kapt. H. D. van Wijk Jr. adres bij J. G. Fonseca Fz. Sluit 10 dezer.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal. Sluit 20 dezer.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Faverei). *Sluit 25 dezer.*

Caspar de Robles, kapt. van Slooten, adres bij H. Degenhard.

Eliza, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

NAAR CURAÇAO.

Josephine, kapt. Heffker, adres bij H. C. Levij

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. Muller Az.

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . . 11—
» drie » . . 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25